

СТРУЧНИ РАДОВИ

УДК/UDC 341.45

СТРУЧНИ РАД / *EXPERT PAPER*

Примљен: децембар 2010.

Received: December 2010.

Владимир М. Симовић

Окружни суд у Бањој Луци,

Факултет за безбједност и заштиту, Бања Лука

Марина М. Симовић-Нишевић

Управа за индиректно опорезивање БиХ, Сарајево

ПРИМЈЕНА РИМСКОГ СТАТУТА МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ И САРАДЊА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ СА МЕЂУНАРОДНИМ КРИВИЧНИМ СУДОМ

Међународни кривични суд је међународни суд са сједиштем у Хагу, основан Римским статутом који је ступио на снагу 1. јула 2002. године. Суд је задужен за међународна суђења за злочине почињене на територији или од стране држављана држава које су прихватиле Статут. Статут има велики значај за развој међународног кривичног права. То је посебно важно, јер се први пут на једном мјесту у међународном правном документу могу наћи и одредбе општег и посебног дијела материјалног кривичног права.

Усвајање Закона о примјени Римског статута Међународног кривичног суда и сарадњи Босне и Херцеговине са Међународним кривичним судом у функцији је постизања равнотеже између захтјева вођења кривичног поступка пред Судом основаном Римским статутом и неопходних ограничења у сарадњи са Судом који произлазе из суверенитета Босне и Херцеговине. То је важан чинилац у успостављању владавине права и спровођењу међународних обавеза

Владимир М. Симовић, vlado_s@blic.net.

Босне и Херцеговине. Овај закон важан је и у успостављању хармоније, толеранције и мира међу људима.

Кључне ријечи: Међународни кривични суд; Римски статут; Скупштина држава странака; Притвор, хапшење и предаја.

1. УВОД

Успјешан завршетак Дипломатске конференције о оснивању Међународног кривичног суда¹ (у Риму, од 15. јуна до 17. јула 1988. године) може се сматрати важном прекретницом у међународном, посебно међународном кривичном праву. Први пут, установљен је међународни суд који би требало да буде универзалан и надлежан за најтеже злочине пређвиђене међународним правом, без обзира на то о коме је ријеч. Највећа група земаља на Конференцији у Риму састојала се углавном од тзв. средњих сила и земаља у развоју (тој групи накнадно се придружило и Уједињено Краљевство), које су тежиле установљењу снажног и независног суда. Другу значајну групу чиниле су сталне чланице Савјета безбједности (осим Уједињеног Краљевства), чији се интерес читовао у захтјевима за искључењем нуклеарног наоружања са листе забрањеног оружја, одлучном улогом Савјета безбједности насупрот МКС, те ограниченим могућностима МКС. Било је, дакако, и других засебних приједлога, као што је нпр. захтјев за увршћењем тероризма и промета дрогом у забрањене активности, што су највише подржавале карипске земље, али и Турска, Шри Ланка и др. Битно је споменути и велику улогу невладиних организација, чија је преданост знатно допринијела раду на доношењу Римског статута, посебно имајући на уму њихове напоре за установљење снажног суда, независне институције тужиоца, те надлежности над унутрашњим ратним сукобима. Напослијетку, присутне су биле и оне државе које су се противиле успостави таквог суда, због одбијања излагању међународном кривичном прогону. Закључно, присуствовало је 160 држава, 33 међународне организације и коалиција од 236 невладиних организација.

Разговори о доношењу Римског статута текли су полако и тешко. Најисцрпније расправе водиле су се око другог дијела Статута – надлежност, допустивост и примјењиво право. Такође, пуно

---

¹ У даљем тексту: МКС.

времена се посветило расправама о организацији финансирању МКС, односу према Савјету безбједности, питању оптужнице и сл. Иако је уложено пуно труда и воље, колико на формалним, толико и на неформалним разговорима, како се Конференција ближила крају постало је упитно коначно доношење Статута, те је *Bureau of the Committee of the Whole*, дјелујући у посљедњим тренуцима одржавања Конференције, одлучио донијети завршни пакет приједлога Статута, у којем су се посебно истицале сљедеће тачке: прихваћена агресија (али не у надлежности док се не дефинише), посебно схваћени унутрашњи ратни сукоби, посебан приступ кажњавању употребе оружја за масовно уништење, *opt out* опција, те специфична надлежност. На коначном гласању, 120 држава изјаснило се за, седам против (САД, Иран, Ирак, Кина, Израел, Судан и Либија), док је 21 држава била уздржана.

Блистави завршетак ове конференције могао је поборнике међународне правде учинити само привремено задовољним. Иако је прихватање Римског статута заиста историјски, па и револуционаран корак у међународном праву и људској цивилизацији уопште, поглед уназад и унапријед показују како је пут до оснивања МКС био, заправо, дуг и да је обухватао неколико инхерентних процеса са различитом динамиком. На моралном нивоу, требало је прихватити саосјећање према жртвама и правило како се у вођењу рата треба уздржати од наношења непотребних жртава, патњи и разарања.

Хиљадугодишњи напор да се вођењу рата наметну ограничења и смање страдања људи, донедавно је већина опште и стручне јавности сматрала готово узалудним.² Након Другог свјетског рата, међународна заједница, подстакнута незамисливим страдањима и патњама која је тај рат донио, учинила је логичан корак. Суђења ратним злочинцима након Другог свјетског рата многим је задовољило осјећај за правду.³ Међутим, та суђења су, као и даљи развој идеје међународног кривичног судовања, посебно оснивање *ad hoc* судова, носила неке слабости, које су код поборника сталног и универзалног међународног кривичног суда

---

² Вид. М. Б. Милојевић, „Проблеми међународног кривичног права и правосуђа“, *Међународна кривичноправна питања и Хашки трибунал* (ур. С. Табороши), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 1997.

³ I. Josipović, D. Krapac, P. Novoselec, *Stalni međunarodni kazneni sud*, Narodne novine, Zagreb 2001, 14.

изазивале незадовољство.⁴ Уз одређене, не увијек занемариве правне приговоре, главни недостатак у раду тих судова била је селективност.

Усвајањем Римског статута, и на националном и на међународном нивоу⁵ начелно, морално и правно утврђена је забрана одређених понашања (злочина) и јасно профилисана кривична одговорност за њих,⁶ као и комплементарно дјеловање националних законодавстава и судова и МКС. С обзиром на то да је надлежност МКС супсидијарног карактера, те да национално правосуђе има предност у вођењу поступка за кривична дјела за која је надлежан тај суд, тек уколико постоји неки од разлога изричито предвиђених Римским статутом – поступак се води пред МКС⁷.

Ратификацијом Римског статута од стране БиХ⁸ настала је обавеза усклађивања босанскохерцеговачког законодавства са тим статутом. Након више од седам година од његове ратификације, Парламентарна скупштина БиХ је на 61. сједници Представничког дома, одржаној 30. септембра 2009. год.⁹ и на 37. сједници Дома народа, одржаној 19. октобра 2009. год.,¹⁰ усвојила Закон о примјени Римског статута МКС и сарадњи са МКС.¹¹ Доношење овог закона у функцији је постизања нормативног баланса између зах-

---

⁴ Вид. Википедија, *Међународни кривични суд*, http://www.sh.wikipedia.org/wiki/Me%C4%91unardni_krivi%C4%8Dni_sud, 15. децембар 2010.

⁵ Пошто је 11. априла 2002. године 66 земаља чланица (од 139 земаља потписница) депоновало инструменте ратификације, Статут МКС ступио је на снагу 1. јула 2002. године.

⁶ Вид. М. Шкулић, „Командна одговорност – историјат, Римски статут и југословенско кривично право“, *Архив за правне и друштвене науке* 4/2002, 489–532.

⁷ Вид. М. Mudrić, „Međunarodni kazneni sud“, *Pravnik* 2/2006, 67.

⁸ Босна и Херцеговина ратификовала је Римски статут одлуком Предсједништва БиХ, од 5. фебруара 2002. године. Одлука о ратификацији и текст Римског статута објављени су у *Службеном гласнику БиХ, Међународни уговори*, бр. 2/02.

⁹ Вид. Представнички дом Парламентарне скупштине БиХ, *Дневни ред 61. сједнице Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ*, <http://www.huseinovic.org/sadrzaj/dnevni-red-61/sjednice-predstavnickogdoma-parlamentarnesku-ps-tine-bih.html>, 15. децембар 2010.

¹⁰ *Обавјештење са 35. сједнице Дома народа Парламентарне скупштине БиХ*, бр. 02-50-1-16-35/09, од 16. септембра, <http://www.parlament.ba/download/-sdocs/-Obavjestenje+sa+35.sjednice+Doma++15.09.2009.++B.pdf/.a6510376eae4-5eaf5e-dd4e467d2b3fd9>, 15. децембар 2010.

¹¹ Закон о примјени Римског статута МКС и сарадњи са МКС – Закон, *Службени гласник БиХ*, бр. 84/09.

тјева кривичног поступка који се води пред судом основаним Римским статутом и нужних ограничења у сарадњи са тим судом која проистичу из права суверености БиХ. Ово је проведбени закон за Римски статут који су донијеле и друге државе чланице Римског статута.¹²

2. РИМСКИ СТАТУТ

Римски статут МКС међународни је уговор којим је створен МКС. Статут одређује јурисдикцију, структуру и функције суда и одређује да ће ступити на снагу 60 дана пошто га ратификује 60 земаља. Потписивање је отпочело 17. јула 1998. године, а Статут је ступио на снагу 1. јула 2002. године, пошто је шездесети инструмент ратификације достављен генералном секретару УН (11. априла 2002. године¹³), када је то симултано учинило 10 земаља. После ове датуме, сваки учинилац кривичног дјела из надлежности овог суда подложен је кривичном гоњењу од стране овог суда.¹⁴ Закључно са мартом 2010. године, 111 држава су чланице МКС, а још 37 земаља, укључујући Русију и Сједињене Државе су потписале, али нису ратификовале Римски статут.¹⁵ Међутим, администрација Џорџа Буша обавијестила је Уједињене нације да САД неће себе сматрати чланицом МКС и да нема правне обавезе због свог потписа, што се уобичајено тумачи као повлачење потписа, иако то изричито није речено. Званичан разлог САД за овакав поступак је „страх од исполитизованих поступака којима би могли бити изложени њихови војници”.¹⁶

До данас, МКС је отворио истрагу у пет ситуација: Сјеверна Уганда, Демократска Република Конго, Централноафричка Репу-

---

¹² Закон садржи: опште одредбе (чл. 1–8), кривично гоњење у БиХ (чл. 9–12), правне последице поступка пред МКС (чл. 13–15), сарадња са МКС (чл. 16–21), лишавање слободе, притвор и предаја (чл. 22–34), извршавање пресуде и других одлука МКС (чл. 35 и 36), учешће у раду Скупштине држава странака и других органа МКС (чл. 37–39) и прелазне и завршне одредбе (чл. 40 и 41).

¹³ М. Симовић, М. Благојевић, *Међународно кривично право*, Факултет правних наука, Бања Лука 2007, 31.

¹⁴ Вид. J. Stork, *International Criminal Court, Foreign Policy In Focus*, Washington D. C. 1998.

¹⁵ Вид. L. Jianping, W. Zhixiang, “China’s Attitude Towards the ICC”, *Journal of International Criminal Justice* July 2005.

¹⁶ Вид. Википедија, *Римски статут Међународног кривичног суда*, http://www.sh-wikipedia.org/wiki/Rimski_statut_Me%C4%91unarodnog_krivi%C4%8Dnog_suda, 15. децембар 2010.

блика, Дарфуру (Судан) и Република Кенија.¹⁷ Суд је оптужио 16 људи, од којих је седам и даље у бјекству, двојица су умрла (или се верује да су умрли), четири су у притвору, а три су се појавили добровољно пред Судом.¹⁸ Прво суђење пред МКС отпочело је 26. јануара 2009. године – војном лидеру Конга Томасу Лубанги, а друго 24. новембра 2009. године – конгоанским војним лидерима Жермен Катангу и Матје Нгудјоло Цхуи.¹⁹

Римски статут у надлежност МКС ставља три кривична дјела: геноцид, злочине против човјечности и ратне злочине. Члан 6 Статута даје дефиницију геноцида, списак злочина против човјечности налази се у члану 7, а детаљан списак ратних злочина у члану 8. Статут предвиђа да ће МКС бити надлежан и за злочине против мира, али тек пошто дефиниција агресије буде усвојена и накнадно додата Статуту.

Из разумљивих разлога, овдје је немогуће приказати Римски статут у свим његовим димензијама. Пред нужним избором између опсежног прегледа, који може бити површан и фокусирања на мањи број специјалних питања, одлучили смо се за ово посљедње.

Статут се састоји од преамбуле, у којој се врло увјерљиво упозорава на пријетњу коју представљају међународни злочини и одлучност да се они сузбију и 13 дијелова који обухватају укупно 128 чланова. Први дио (чл. 1–4) наводи три кључна полазишта: Суд као трајна институција, комплементарност и надлежност над лицима као могућим учиниоцима најтежих злочина који се тичу читаве заједнице. Други дио (чл. 5–21), као кључни дио Статута, наводи листу и дефиниције злочина, дефинише надлежност, одређује улогу тужиоца, те детерминише допустивост и примјениво право. Трећи дио (чл. 22–33) одређује стварно кривично право Статута, укључујући и темеље индивидуалне кривичне одговорности, те правила о изузећу кривичне одговорности. Четврти дио (чл. 34–52) наводи опште норме о организацији судских ор-

---

¹⁷ Вид. Е. Wilmshurst, “Jurisdiction of the Court”, *The International Criminal Court: The Making of the Rome Statute* (ed. R. S. Lee), The Kluwer Law International, Hague 1999, 136.

¹⁸ Википедија, *Међународни кривични суд*, http://www.en.wikipedia.org/wiki/International_Criminal_Court, 15. децембар 2010.

¹⁹ Вид. S. Hanson, “Africa and the International Criminal Court”, *Council on Foreign Relations*, <http://www.cfr.org/africa/africa-international-criminal-court/p12048>, 15. децембар 2010.

гана, њиховим задацима, начину избора чланова Суда, те нормама које регулишу њихово начелно дјеловање и одговорност. Пети дио (чл. 53–61) наводи кораке при покретању истраге, правила лица под истрагом, те остале услове који се морају испунити прије суђења. Шести дио (чл. 62–76) одређује ток суђења, права окривљеног, заштиту жртава и свједока, те доступност доказа. Седми дио (чл. 77–80) регулише одредбе везане за кажњавање и Фонд у корист жртава. Осми дио (чл. 81–85) одређује поступак у поводу жалбе и критеријуме за накнаду. Девети дио (чл. 86–102) односи се на обим сарадње држава са МКС. У десетом дијелу (чл. 103–111) одређује се улога држава у извршењу казне, сам поступак извршења казне, те услови и надзор извршења казне. Једанаести дио (члан 112) регулише улогу Скупштине држава странака, дванаести (чл. 113–118) начин финансирања Суда и тринаести (чл. 119–128) опште норме о рјешавању спорова и измјенама и повлачењу држава из чланства.²⁰

Статут је темељни извор права МКС, али се одређена питања уређују посебно, у раду *Preparatory Commission*-а, у чију надлежност спада и доношење Правилника о поступку и доказима, Уговора о односима МКС и Уједињених нација, Финансијских правила, Споразума о привилегијама и имунитетима МКС, Пословника о раду Скупштине држава странака, Резолуције Скупштине држава странака о оснивању Одбора за буџет финансије, као и Резолуција Скупштине држава странака о критеријумима за добровољне прилоге.

3. ЗАКОН О ПРИМЈЕНИ РИМСКОГ СТАТУТА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Током примјене Римског статута указала се потреба да нека питања која се тичу земаља које су га ратификовале поближе уреде. С тим у вези, сугерисано је да земље потписнице донесу законе о његовој примјени – како би на тај начин биле уређене процедуре у односима државе потписнице и тог суда. Будући да је БиХ ратификовала Римски статут, била је дужна преузети обавезе које произлазе из овог међународног уговора, јер је чином ратификације овај статут постао саставни дио унутрашњег правног поретка БиХ. Међутим, национално правосуђе има предност у

---

²⁰ Вид. Е. Albin, „Na putu ka međunarodnom krivičnom sudu“, <http://www.freiburg.de/volltexte/4143/index.html>, 15. децембар 2010.

вођењу поступка за кривична дјела за која је тај суд надлежан, а тек ако постоји неки од разлога изричито предвиђених Римским статутом – поступак се води пред МКС.²¹

3.1. Опште одредбе (чл. 1–8)

Чланом 1 регулишу се поступци надлежних органа у БиХ у примјени Римског статута, питање сарадње и пружања правне помоћи МКС, као и посебности поступка за кривична дјела геноцида,²² злочина против човјечности,²³ ратних злочина²⁴ и агресије,²⁵ као и кривичних дјела против човјечности и других вриједности заштићених међународним правом која су прописана у Кривичном закону БиХ.²⁶

Члан 2 садржи значење израза, и то злочина геноцида, злочина против човјечности, ратних злочина и злочина агресије, онако како их одређује члан 5 Римског статута. Римски статут подразумева статут МКС који представља међународни уговор којим је створен МКС. Тужилац обавља функцију гоњења у складу са Статутом и Правилима о поступку и доказима: проводи истрагу, саставља и заступа оптужницу на главном претресу, подноси правне лијекове и обавља остале потребне послове. Израз „заступник“ подразумева заступника БиХ пред МКС, којег својом одлуком именује Савјет министара БиХ.

---

²¹ Вид. *Kada ćemo konačno dobiti Zakon o primjeni Rimskog statuta*, <http://www.sport.ljiljan.ba/bs/vijesti/bih-%C4%87e-kona%C4%8Dno-dobiti-zakon-o-primje-ni-rimskog-statuta>, 15. децембар 2010.

²² Геноцидом се сматра било која радња учињена у намери да се, у цјелини или дјелимично, уништи национална, етничка, расна или вјерска група. – Римски статут, чл. 6.

²³ Злочином против човјечности сматра се било која радња предузета као дио ширег или систематског напада упереног против цивилног стновништва. – Римски статут, чл. 7.

²⁴ Ратни злочини су дјела која озбиљно крше Женевске конвенције од 12. августа 1949. године, озбиљне повреде закона и ратних обичаја који се примјењују у међународном оружаном сукобу, а према утврђеним правилима међународног права. – Римски статут, чл. 8.

²⁵ Агресија је употреба војне силе од стране једне државе против суверенитета, територијалног интегритета или политичке независности друге државе или на било који начин који није у складу са Повељом УН. – О овоме, детаљније, вид. у: М. Симовић, М. Благојевић, 143.

²⁶ Кривични закон БиХ, *Службени гласник БиХ*, бр. 3/03, 32/03, 37/03, 56/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07 и 8/10. У чл. 6, 7 и 8 Римског статута наводе се детаљно радње које потпадају под кривична дјела у надлежности МКС.

Надлежно за сарадњу са МКС је Министарство правде БиХ²⁷. Сви захтјеви и одлуке МКС достављају се Министарству правде. Захтјеве који се односе на кривична дјела у надлежности МКС Министарство правде доставља надлежном државном органу (Суду БиХ и Тужилаштву БиХ или неком другом у складу са Законом о кривичном поступку БиХ²⁸) који поступа према Закону о примјени Римског статута.²⁹ Министарство правде просљеђује захтјев другом државном органу ако је предмет његова искључива надлежност или ако ће лакше обавити те послове. Законом је предвиђено да државни органи поступају хитно и без одлагања и о томе обавјештавају Министарство правде.

Закон прописује да БиХ може заступати пред МКС лице са потребним квалификацијама за заступање пред домаћим судовима. Оно треба посједовати и додатна стручна знања и искуства која прописује министар правде БиХ. Заступника БиХ именује Савјет министара БиХ, и то наконведеног јавног позива за пријаву заинтересованих кандидата.

Комуникација са МКС се одвија посредством Министарства правде на једном од службених језика БиХ (српски, бошњачки и хрватски) или МКС (арапски, кинески, енглески, француски, руски и шпански). Комуникација се одвија у складу са чланом 87 Римског статута који детаљније појашњава питање комуникације. Закон предвиђа да се у случају хитности и оправданости комуникација може одвијати и мимо Министарства правде. У погледу одређених питања, комуникација се може остварити и преко Интерпола или неке друге регионалне организације ако то није супротно закону и сврси поступања, о чему се хитно обавјештава Министарство правде.

У пословима сарадње са МКС примјењују се Закон о кривичном поступку БиХ, Кривични закон БиХ и други закони БиХ који уређују ову област. Тумачење и примјена Закона и других прописа БиХ одвија се у складу са правним поретком БиХ, који одговара циљевима и смислу Римског статута.

---

²⁷ У даљем тексту: Министарство правде.

²⁸ Закон о кривичном поступку БиХ, *Службени гласник БиХ*, бр. 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08, 12/09, 16/09 и 93/09.

²⁹ Законом је дата могућност да Министарство правде може преко Савјета министара БиХ затражити од МКС допуну садржаја захтјева.

Члан 7 Закона не предвиђа заштиту имунитета и повластица у поступку за кривична дјела која су у надлежности МКС. У односу на заштиту свједока и других лица, Закон предвиђа пријену (у поступку сарадње) прописа БиХ.

3.2. Кривично гоњење у БиХ (чл. 9–12)

Када су у питању кривична дјела која су у надлежности МКС, надлежни за поступање у БиХ су Тужилаштво БиХ и Суд БиХ. Кривични поступак против учинилаца поменутих кривичних дјела преузима МКС ако: држава није способна да ваљано спроведе истрагу или кривични поступак; ако је одлука донесена као посљедица незаинтересованости или неспособности државе да води поступак; ако је одређеном лицу које се и у предмету пред МКС појављује као окривљено, већ било суђено за то кривично дјело, а на коју пресуду је уложена жалба, при чему се суђење није смјело дозволити,³⁰ ако је дошло до неоправданог застоја у поступку, који се у датим околностима противи намјери да се окривљени изведе пред МКС; ако је поступак био покренут или се покреће или је држава донијела одговарајућу одлуку с циљем заштите лица од кривичне одговорности за кривично дјело из надлежности МКС; ако је потребно да МКС испитује разлоге због којих односна држава није способна да ухвати окривљеног, прибави потребне доказе, исказе свједока или да предузме друге процесне радње, а посебно да ли су ови разлози засновани на потпуној и суштинској објективној немогућности правосудног система односне државе да води кривични поступак; ако поступак није вођен или се не води независно и непристрасно или се води на начин који је у датим околностима противан намјери да се окривљени изведе пред МКС.³¹

Закон даје предност МКС у вођењу кривичног поступка. Ако се у БиХ води кривично гоњење, а кривични поступак је покренут и пред МКС, обуставиће се гоњење у БиХ и предмет уступити Међународном кривичном суду.

Закон предвиђа обавезу свих државних органа, правних и физичких лица да пријаве Тужилаштву БиХ сазнања о учињеном кривичном дјелу из надлежности МКС. Обавеза се односи на дјело

---

³⁰ Римски статут, чл. 20.

³¹ Римски статут, чл. 17.

због којег се не води поступак у БиХ, пред МКС или судом неке друге државе.

Тужилаштво БиХ покреће кривично гоњење када постоје услови за то предвиђени Законом о кривичном поступку БиХ. Посредством Министарства правде обавјештава се о томе МКС.

Ако се из одређених разлога кривични поступак не може покренути у БиХ, Тужилаштво БиХ о томе обавјештава Министарство правде које тужиоца МКС обавјештава о извршењу једног или више кривичних дјела из надлежности МКС, захтијевајући од тужиоца да испита случај – да би се утврдило да ли једно или више лица треба да буде окривљено за та кривична дјела. Кад год је то могуће, пријава треба да садржи све релевантне околности и мора бити поткријепљена одговарајућим документима који су Министарству правде доступни.³²

Када постоје разлози за покретање кривичног поступка у БиХ за кривична дјела из надлежности МКС и о томе тужилац МКС обавијести Министарство правде БиХ, ово министарство је дужно да без одлагања обавијести Тужилаштво БиХ. Тужилаштво БиХ, у сарадњи с другим надлежним органима, предузима потребне мјере које ће открити кривично дјело и његовог учиниоца – како би се покренуо кривични поступак. О резултатима поступка, Тужилаштво БиХ обавјештава Министарство правде, а то министарство је дужно у року мјесец дана од дана пријема обавјештења информисати тужиоца МКС о томе да ли је у БиХ покренут кривични поступак. Ако је обавјештење тужиоца МКС означено као повјерљиво, његов садржај ће се сматрати службеном тајном за све државне органе и лица којима је познат његов садржај.

Закон предвиђа и могућност да БиХ затражи од МКС препуштање кривичног гоњења – ако је у БиХ покренут кривични поступак. Ако МКС не прихвати захтјев БиХ, министар правде БиХ има могућност да изјави жалбу у складу са Римским статутом и Правилима о поступку и доказима. Ако жалба буде одбијена, кривични поступак покренут у БиХ обуставља се и траје до правноснажног окончања кривичног поступка пред МКС. Након тога, Тужилаштво БиХ доноси рјешење о обустави кривичног поступка за кривично дјело о којем је одлучио МКС. Ако МКС у складу са Римским статутом и Правилима о поступку и доказима препусти БиХ кривично гоњење – Тужилаштво БиХ предузима потребне

---

³² Римски статут, чл. 14.

радње у складу са Законом о кривичном поступку БиХ и о томе је дужно путем Министарства правде обавијестити МКС. О овом питању се од МКС може затражити уступање прикупљених доказа.

3.3. Правне посљедице поступка пред МКС (чл. 13–15)

Ако је МКС правноснажно одлучио о кривици против неког лица, за то исто кривично дјело не може се покренути кривични поступак у БиХ (правило *ne bis in idem*). Исто важи и за претходну пресуду Суда БиХ која се односи на исто дјело: ако је Суд БиХ донио правноснажну пресуду којом се обуставља кривични поступак, односно која ослобађа или осуђује лице због кривичног дјела из надлежности МКС – не може се покренути или водити кривични поступак за исто кривично дјело пред МКС. Изузетак ће бити ако је поступак пред Судом БиХ вођен ради избјегавања кривичне одговорности или због тога што суђење није вођено на начин који би обезбиједио независност у одлучивању и непристрасност у складу са начелима вођења поступка или је поступак вођен на начин који је у датим условима био недосљедан у спровођењу намјере да се окривљени изведе пред лице правде (у складу са чланом 20 став 3 Римског статута).

Ако МКС води кривични поступак који је покренуо прије БиХ, поступак за исто кривично дјело не може се покренути у БиХ. Дакле, нема истовременог кривичног поступка пред МКС и БиХ. Ако МКС покрене или води кривични поступак против истог лица и дјела који се води у БиХ, поступак се у БиХ прекида. Прекид тече од дана предаје осумњиченог МКС, односно његовим појављивањем пред тим судом на други начин. Правноснажна пресуда Суда БиХ неће се извршити, а ако је у току прекида се даном када осуђени буде предат МКС. За вријеме прекида кривичног поступка или извршења казне у БиХ не тече застара као ни рокови за предузимање појединих процесних радњи.

Обустављени кривични поступак у БиХ може се наставити ако МКС није одлучио о кривици оптуженог за једно или више кривичних дјела за која се у БиХ водио кривични поступак. У том случају може се и извршити правноснажна пресуда Суда БиХ или наставити извршење казне које је прекинуто, као и започети кривични поступак у случају када до његовог покретања није дошло због тога што је поступак вођен пред МКС. Када су пресудом МКС обухваћена само нека кривична дјела за која постоји правноснажна пресуда Суда БиХ, Суд БиХ ће измијенити пресуду у

погледу казне, примјењујући на одговарајући начин одредбе Закона о кривичном поступку БиХ које се односе на измјену пресуде према правилима за понављање поступка.

3.4. Сарадња са МКС (чл. 16–21)

Закон обавезује све државне органе да, ради пружања правне помоћи, сарађују у потпуности и у доброј вјери са МКС.³³ Римски статут у члану 93 детаљно појашњава облике правне сарадње са МКС. Садржај захтјева МКС је службена тајна и може бити објављен, у потпуности или дјелимично, једино када је то потребно ради извршења захтјева или из других нарочито важних околности и уз претходну дозволу МКС. Надлежни државни органи могу предузети радње у пружању правне помоћи које МКС није посебно захтијевао, ако је провођење тих радњи непосредно повезано с циљем пружања правне помоћи или када је то неопходно ради откривања учиниоца кривичног дјела и прикупљања доказа потребних за поступак пред МКС и ако би у супротном прибављање тих доказа било онемогућено или значајно отежано.

Орган који предузима радњу правне помоћи ће на захтјев МКС дозвољити његовим представницима да присуствују извршењу радње међународне правне помоћи. Они могу да постављају питања и стављају приједлоге, а на њихов писани и образложени захтјев може им се омогућити видео и аудио снимање радње, ако то не омета извршење радње или ако није у супротности са оправданим интересима лица која радњи присуствују, односно циљевима кривичног поступка. Представницима МКС се на њихов захтјев доставља копија записника, односно видео и аудио снимка радње правне помоћи.

Члан 18 Закона садржи прописе о радњама представника МКС на територији БиХ. Представницима тог суда се изузетно, на захтјев МКС, може дозволити да проведу поједине радње на територији БиХ, чијем провођењу обавезно присуствује лице оног органа који би у БиХ био надлежан за провођење те радње. Представници МКС не могу приликом обављања радњи користити принудне мјере, лишавање слободе грађана и ограничавати уставна права грађана, нити права која се односе на свједоке, вјештаке, осумњичене и оптужене из Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине.

---

³³ Римски статут, чл. 93.

На приједлог државног органа надлежног за поступање, Министарство правде БиХ може одгодити извршавање захтјева за пружање правне помоћи МКС када је то у интересу кривичног поступка који се води у БиХ или приговора допуштености прекретања или вођења поступка пред МКС. Уз то, чланом 94 Римског статута је прописано да уколико би тренутно поступање по захтјеву ометало истрагу или кривични поступак који је у току, а који се воде по предмету различитом од овог на који се захтјев односи, држава може да одложи поступање по захтјеву на онолико времена колико се договори са МКС. У сваком случају, одлагање неће бити дуже него што је неопходно да се спроводе потребна истрага или кривични поступак у тој држави. Прије него што доносе одлуку о одлагању, држава од које се захтјева правна помоћ ће испитати да ли помоћ може бити обезбијеђена одмах под датим условима.

Ако постоје разлози (стварни или правни) који спречавају или отежавају извршавање захтјева по основу пружања правне помоћи МКС, надлежни органи БиХ ће о томе хитно обавијестити Министарство правде које се консултује са МКС о начину њиховог отклањања. Такви проблеми могу да укључе, између осталог, и непостојање довољне количине информација да би се поступило по захтјеву, у случају захтјева за изручење; чињеница да и поред свих напора тражено лице не може да се пронађе или да је спроведена истрага утврдила да лице чије се изручење тражи од одређене државе очигледно није лице на које гласи налог за хапшење или да би поступање по захтјеву у његовој актуелној форми захтијевало од државе да прекрши претходно закључени обавезујући споразум са другом државом (члан 97 Римског статута).

Ако МКС препусти БиХ кривично гоњење, Закон (члан 91) прописује обавезу Тужилаштва БиХ да предузме кривично гоњење. Тужилаштво БиХ за основ узима чињенице на којима се заснивала оптужба пред МКС. Поступак Тужилаштва БиХ се проводи у складу са Законом о кривичном поступку БиХ. Закон утврђује да се докази МКС могу користити у кривичном поступку у БиХ, и то само ако су прибављени, односно изведени у складу са Римским статутом и Правилима о поступку и доказима. Чињеница које се доказују доказима МКС цијене се према Закону о кривичном поступку БиХ. Представници МКС могу присуствовати поступку у свим стадијима и може им се дати свако обавјештење о току поступка.

3.5. Лишавање слободе, притвор и предаја (чл. 22–34)

Закон прописује (члан 22) да се лишавање слободе лица и његова предаја МКС може обавити само на захтјев МКС. Процес предаје проводи се према одредбама Римског статута, Закона о примјени Римског статута и Закона о кривичном поступку БиХ. Захтјев се доставља Тужилаштву БиХ – посредством Министарства правде БиХ. Оно је дужно у року од осам дана утврдити садржи ли захтјев потребне податке и документацију. Захтјев, подаци и документација МКС морају бити у писаној форми. МКС захтјев просљеђује дипломатским путем – посредством Министарства правде.

Ако се ради о налогу за хапшење лица, мора постојати основана сумња да је окривљени извршио кривично дјело из надлежности МКС. Притвор је нужан из сљедећих разлога: да би се обезбиједило његово присуство у кривичном поступку; да би се спријечило да то лице омета спровођење истраге или даљи кривични поступак или када нарочите околности оправдају бојазан да ће то лице довршити покушано кривично дјело или да ће извршити друго сродно кривично дјело из надлежности МКС.

На основу члана 58 Римског статута, захтјев МКС за лишење слободе мора посебно садржавати податке који се односе на утврђивање идентитета односног лица.³⁴ Захтјев за хапшење ће остати на снази док МКС не нареди друкчије.³⁵ Захтев МКС треба да буде поткријепљен: личним подацима о лицу чије се изручење тражи а који пружају довољно информација да би се ово лице могло идентификовати и пронаћи, као и информацију о мјесту гдје се то лице вјероватно налази, са копијом налога за хапшење.³⁶ Босна и Херцеговина има право да затражи допуну потребних и нужних података које сматра неопходним да би могла поступити по захтјеву, с тим да тај захтјев не смије бити „озбиљнији” од захтјева за изручење који произлазе из међународних споразума или уговора. Захтјев за допуну се шаље (посредством Министарства правде) МКС.

---

³⁴ Захтјев мора садржавати: име и презиме лица које се лишава слободе и друге релевантне информације нужне да би се то лице идентификовало и пронашло, кривично дјело из надлежности МКС које се том лицу ставља на терет и кратак приказ чињеничног стања у конкретном предмету.

³⁵ Римски статут, чл. 58.

³⁶ Римски статут, чл. 91, ст. 2.

Уколико је ријеч о захтјеву за хапшење и изручење лица које је већ осуђено, захтев МКС треба да садржи: копију налога за хапшење, копију осуђујуће пресуде, податак који потврђује да је лице на кога се захтјев односи управо оно на које се односи осуђујућа пресуда и уколико је лицу чије се изручење тражи изречена и одређена казна – тражи се и копија одлуке о казни. Уколико је лицу на које се односи захтјев за изручење изречена затворска казна, потребно је приложити и потврду о томе који дио казне је већ издржан, односно колики дио казне је преостао за издржавање.³⁷

Закон уређује да лице чију предају захтијева МКС, мора имати браниоца од првог саслушања и током трајања поступка предаје. Ако лице чија се предаја захтијева не осигура браниоца или ако изјави да неће узети браниоца, бранилац ће бити постављен по службеној дужности у складу са Законом о кривичном поступку БиХ (члан 23).

Странке у поступку предаје су лице чија се предаја тражи и Тужилаштво БиХ. Представник МКС има право присуствовати свим радњама у поступку предаје, али нема својство странке у поступку.

Законом се налаже да Министарство правде хитно доставља Тужилаштву БиХ захтјев МКС да се лице лиши слободе. Тужилаштво је дужно да поступа по захтјеву МКС и у сарадњи с другим органима гоњења предузме све радње у складу са Законом о кривичном поступку БиХ – како би се лице лишило слободе. Лице које је лишено слободе има сва права у складу са Законом о кривичном поступку БиХ. Ако се лице крије или се налази у бјекству, предузеће се потребне мјере у складу са Законом о кривичном поступку БиХ и донијети наредба о расписивању потјернице да се пронађе, лиши слободе и спроведе Тужилаштву БиХ.

Закон обавезује тужиоца да лице лишено слободе поучи о његовим правима у складу Законом о кривичном поступку БиХ. Тужилац је дужан установити да ли се ради о лицу које потражује МКС. Дужан је, такође, упознати га са захтјевом и оптужбама које му се стављају на терет и о томе га испитати. Када установи да се ради о траженом лицу, тужилац ће доставити Суду БиХ приједлог за одређивање притвора и према том лицу се примјењују од-

---

³⁷ Римски статут, чл. 91, ст. 3.

говарајуће одредбе Закона о кривичном поступку БиХ које се односе на одређивање и трајање притвора.

Приликом саслушања тужилац посебно мора утврдити да ли се лице пристаје добровољно предати МКС. Ако лице потврди добровољну предају МКС³⁸ и истовремено се одрекне права на жалбу у поступку предаје, тужилац ће затражити одређивање притвора само ако за то постоји неки од разлога утврђених Законом о кривичном поступку БиХ. У супротном, лице се пушта на слободу, уз одређивање гаранције, забране напуштања боравишта, односно других ограничења личне слободе прописаних Законом о кривичном поступку БиХ. О пристанку лица тужилац одмах обавјештава Министарство правде и Министарство безбједности БиХ – ради провођења предаје МКС.³⁹

Ако лице у току истраге не потврди добровољну предају МКС, тужилац доставља Суду БиХ захтјев МКС, уз образложен приједлог којим тражи да Суд БиХ донесе одлуку о предаји лица МКС. Одлуку доноси вијеће Суда БиХ састављено од тројице судија. У поступку одлучивања о захтјеву МКС за предају лица, вијеће ће упознати лице са захтјевом и оптужбама које му се стављају на терет и о томе га испитати, као и о другим околностима важним за одлучивање о захтјеву МКС.

Вијеће Суда БиХ доноси рјешење којим удовољава захтјеву за предају лица МКС ако утврди да се захтјев односи на лице против којег се води поступак за предају и да се ради о кривичном дјелу за које је МКС надлежан према Римском статуту. Ако према Римском статуту постоје препреке за предају, вијеће ће рјешењем одбити захтјев МКС. Ако је захтјев за предају одбијен, поступак предаје може се обновити примјеном одредби о понављању поступка прописаних Законом о кривичном поступку БиХ или на основу новог захтјева МКС. Након доношења рјешења о предаји, притвор може трајати до предаје лица, али не дуже од рока предвиђеног у одговарајућим одредбама Закона о кривичном поступку БиХ за трајање притвора.

---

³⁸ Изјава дата тужиоцу не може се опозвати.

³⁹ Исти поступак се примјењује ако током судског поступка лице да изјаву да се жели добровољно предати МКС и да се одриче права на жалбу у поступку предаје.

На рјешење којим се удовољава захтјеву МКС за предају лица, тужилац, лице чија се предаја тражи и његов бранилац имају право жалбе – у року од осам дана од дана пријема рјешења. Жалба задржава извршење рјешења, а о њој одлучује Апелационо одјељење Суда БиХ. На поступак одлучивања о жалби, на одговарајући начин, примјењују се одредбе Закона о кривичном поступку БиХ које се односе на одлучивање о жалби на пресуду.

Правноснажно рјешење којим се допушта предаја лица МКС је коначно. Против овог рјешења може се поднијети апелација Уставном суду БиХ. Министар правде може привремено одгодити предају лица због његове болести или другог нарочито оправданог разлога.

Правноснажно и извршно рјешење којим је одлучено о захтјеву МКС за предају лица доставља се МКС (посредством Министарства правде). Предају лица МКС, на основу изјаве о добровољној предаји или на основу правноснажног и коначног рјешења о предаји, обавља Министарство безбједности БиХ.

3.6. Извршавање пресуде и других одлука МКС (чл. 35 и 36)

Босна и Херцеговина ће извршити пресуду и другу одлуку МКС примјењујући Римски статут и друге прописе МКС, те одговарајуће одредбе домаћег права. Босна и Херцеговина ће обавијестити, без одлагања, МКС о стварним или правним разлозима који онемогућавају или ограничавају извршење пресуде или друге одлуке, те се посавјетовати са МКС о начину даљњег поступања. Уз то, БиХ ће прихватити на издржавање казне осуђене од стране МКС, у складу са споразумом који се закључује за сваки случај посебно.

3.7. Учешће у раду Скупштине држава странака и других органа МКС (чл. 37–39)

Предсједништво БиХ, на приједлог Савјета министара, именује представника БиХ за рад у Скупштини држава странака. У раду Скупштине, уз представника БиХ, могу учествовати један или више замјеника представника, те стручњаци за међународно кривично право. Предсједништво БиХ, на приједлог Савјета министара, у складу с Римским статутом и другим актима МКС, осигурава одговарајуће учешће представника БиХ у раду других органа МКС.

Високи судски и тужилачки савјет БиХ, у складу са Законом о Високом судском и тужилачком савјету БиХ⁴⁰ и Римским статутом, проводи поступак избора судија који ће бити предложени за именовање у МКС. У случају када је Римским статутом или другим актом МКС предвиђен посебан поступак за избор или именовање представника у друге органе, Савјет министара ће провести поступак примјењујући одговарајуће одредбе домаћег права. Финансијска средства којим БиХ доприноси раду МКС обезбјеђују се у буџету институција БиХ и међународних обавеза БиХ, у складу са критеријумима ОУН.⁴¹

3.8. Прелазне и завршне одредбе (чл. 40 и 41)

Одредбе Закона које се односе на МКС и сарадњу с њим, као и на лишавање слободе и предају лица, примјењују се само на кривична дјела геноцида, злочине против човјечности, ратне злочине и агресију, учињена након ступања на снагу Римског статута (6. март 2002. године). Закон је ступио на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику БиХ” (4. новембра 2009. године).

4. ПРАВНИ ОСНОВ САРАДЊЕ СА МКС ДРЖАВА КОЈЕ НИСУ СТРАНКЕ РИМСКОГ СТАТУТА

Међународни кривични суд настао је на основу уговора, а темељно начело уговорних односа одређује да уговори обавезују само државе чланице. За остале државе они не стварају ни права ни обавезе. Као резултат тога правила, Римски статут не може стварати обавезе државама које му нису странке, без њиховог изричитог пристанка. То може бити од великог значаја за истраге и кривично гоњење и кључно за ефикасно дјеловање МКС. Творци МКС били су тога свјесни, па су у Статуту предвидјели могућност да и државе које нису ратификовале Римски статут, сарађују са МКС. Члан 12 став 3 омогућује успоставу надлежности МКС и у односу на државу која није странка Римског статута, али уз њен изричит пристанак и на основу изјаве поднијете Секретаријату МКС. На тај однос сарадње примјењују се одредбе дијела 9

---

⁴⁰ Закон о Високом судском и тужилачком савјету БиХ, *Службени гласник БиХ*, бр. 15/02, 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08.

⁴¹ Римски статут, чл. 100.

Римског статута. Пристанак државе да на тај начин буде везана одредбама Римског статута изражава се *ad hoc* договором, двостраним уговором са МКС или неким другим прикладним ос-
новом.

Уз ове случајеве добровољног пристанка на сарадњу са МКС држава које нису странке Римског статута, треба споменути још два случаја која отварају питање стварања обавезе на сарадњу са МКС, иако се држава претходно ни на који начин није обавезала на сарадњу. Први се односи на упућивање случаја МКС од стране Савјета безбједности ОУН, а други на везаност држава правилима општег обичајног међународног права, на основу којих су све државе обавезне сарађивати у циљу обезбјеђења поштовања одредаба међународног хуманитарног права. „Нелогичност” везивања Римским статутом државе која није његова странка, можемо оправдано посматрати као уступак захтјевима правде и правичности у кажњавању учинилаца најтежих злочина које познаје међународно право, односно захтјевима које постављају људска права и међународно хуманитарно право у цјелини.⁴²

5. МЕЂУНАРОДНИ ИЗВОРИ КОЈИМА СЕ КОРИСТИ СУД БиХ

Суд БиХ⁴³ примјењује и међународне конвенције, обичајно право, опште принципе права и праксу Хашког трибунала. Међународне конвенције су најважнији извор међународног кривичног права. Норме које садрже конвенције у овој области не могу се најчешће директно примјењивати (усљед тога што су њихове одредбе релативно уопштене и не прописују санкције), већ се након ратификације ових докумената врши одговарајућа измјена националног кривичног законодавства.

Обичајно право у области међународног права има значај само допунског извора права. У случају општих правних принципа који признају цивилизоване нације, ситуација је слична, јер се до ових начела долази тумачењем, и то у случају правних празнина.

Међународно кривично право заснива се на одређеним начелима која су му својствена и по којима се разликује од других

---

⁴² М. Škorić, S. G. Fabijanić, „Suradnja država s Međunarodnim kaznenim sudom“, *Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci* 2/2008, 902.

⁴³ Вид. Закон о Суду БиХ, пречишћени текст, *Службени гласник БиХ*, бр. 49/09.

грана права. Начела међународног кривичног права слична су основним начелима кривичног права, која важе у БиХ.

Доктрина, као и у другим областима права, сразмјерно губи значај са стварањем нових и прецизних правних прописа. Судска пракса може бити од великог значаја за јасније дефинисање употребљених термина у правним прописима.

Одлуке међународних организација су извор међународног права, али немају јасно мјесто (нису наведене у члану 38 Статута Међународног суда правде).⁴⁴ У вези са овом врстом извора, нарочито су значајне резолуције Савјета безбједности којима су основани *ad hoc* трибунали за Југославију и Руанду.

ЛИСТА РЕФЕРЕНЦИ

Библиографске референце

1. Josipović, Ivo, Крапас, Davor, Novoselec, Petar, *Stalni međunarodni kazneni sud*, Narodne novine, Hrvatski pravni centar, Zagreb 2001;
2. Jianping, Lu, Zhixiang, Wei, "China's Attitude Towards the ICC", *Journal of International Criminal Justice* July 2005;
3. Mudrić, Mišo, „Međunarodni kazneni sud“, *Pravnik* 2/2006;
4. Милојевић, Момир Б., „Проблеми међународног кривичног права и правосуђа“, *Међународна кривичноправна питања и Хашки трибунал* (ур. С. Табороши), Правни факултет Универзитета у Београду, Београд 1997;
5. Симовић, Миодраг, Благојевић, Милан, *Међународно кривично право*, Факултет правних наука, Бања Лука 2007;
6. Stork, Joe, *International Criminal Court*, Foreign Policy In Focus, Washington D. C. 1998;
7. Wilmshurst, Elizabeth, "Jurisdiction of the Court", *The International Criminal Court: The Making of the Rome Statute* (ed. R. S. Lee), The Kluwer Law International, Hague 1999;
8. Шкулић, Милан, „Командна одговорност – историјат, Римски статут и југословенско кривично право“, *Архив за правне и друштвене науке* 4/2002;
9. Škorić, Marissabell, Fabijanić, Sandra G., „Suradnja država s Međunarodnim kaznenim sudom“, *Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci* 2/2008.

---

⁴⁴ Вид. Тужилаштво БиХ, *Примјена међународних извора права*, http://www.tuzilastvobih.gov.ba/files/docs/Primjena_medjunarodnih_izvora_prava_u_BiH.pdf, 15. децембар 2010.

Правни прописи

1. Закон о примјени Римског статута Међународног кривичног суда и сарадњи са Међународним кривичним судом, *Службени гласник БиХ*, бр. 84/09;
2. Кривични закон БиХ, *Службени гласник БиХ*, бр. 3/03, 32/03, 37/03, 56/04, 61/04, 30/05, 53/06, 55/06, 32/07 и 8/10;
3. Закон о кривичном поступку БиХ, *Службени гласник БиХ*, бр. 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76706, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08, 12/09, 16/09 и 93/09;
4. Закон о Високом судском и тужилачком савјету БиХ, *Службени гласник БиХ*, бр. 15/02, 25/04, 93/05, 48/07 и 15/08;
5. Закон о Суду БиХ, прецишћени текст, *Службени гласник БиХ*, бр. 49/09;
6. Одлука о ратификацији Римског статута, *Службени гласник БиХ, Међународни уговори*, бр. 2/02.

Интернет извори

1. Albin, Eser, „Na putu ka međunarodnom krivičnom sudu“, <http://www.freiburg.de/volltexte/4143/index.html>;
2. Википедија, *Међународни кривични суд*, http://www.sh.wikipedia.org/wiki/Me%C4%91unarodni_krivi%C4%8Dni_sud;
3. Википедија, *Статут Међународног кривичног суда*, http://www.sh-wikipedia.org/wiki/Rimski_statut_Me%C4%91unarodnog_krivi%C4%8Dnog_suda;
4. *Kada ćemo konačno dobiti Zakon o primjeni Rimskog statuta*, <http://www.sp-ort.ljiljan.ba/bs/vijesti/bih-%C4%87e-kona%C4%8Dno-dobiti-zakon-o-prim-jeni-rimskog-statuta>;
5. *Обавјештење са 35. сједнице Дома народа Парламентарне скупштине БиХ*, бр. 02-50-1-16-35/09, од 16. септембра, <http://www.parlament.ba/download/sdocs/Obavjestenje+sa+35.sjednice+Doma++15.09.-2009.++V.pdf/a6510376eae45eaf5edd4e467d2b3fd9>;
6. Представнички дом Парламентарне скупштине БиХ, *Дневни ред 61. сједнице Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ*, <http://www.hu-seinnanic.org/sadrzaj/dnevni-red-61sjednice-predstavnik-ogdoma-parla-mentarnesku-ps-tine-bih.html>;
7. Тужилаштво БиХ, *Примјена међународних извора*, http://www.tuzilastvobih.gov.ba/files/docs/Primjena_medjunarodnih_izvora_prava_u_BiH.pdf;
8. Hanson, Stephanie, “Africa and the International Criminal Court“, *Council on Foreign Relations*, <http://www.cfr.org/africa/africainternational-criminal-court/p12048>.

Vladimir M. Simović

District Court of Banja Luka
Faculty for Security and Protection, Banja Luka

Marina M. Simović-Nišević

Indirect Tax Administration of BiH, Sarajevo

APPLICATION OF ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL
CRIMINAL COURT IN BOSNIA AND HERZEGOVINA AND
COOPERATION OF BOSNIA AND HERZEGOVINA WITH THE
INTERNATIONAL CRIMINAL COURT

Summary

The International Criminal Court is an international court based in The Hague, established in the Rome Statute, which entered into force on 1 July 2002. That court is the authority responsible for international trials for crimes committed in the territory or by nationals of countries that have joined the Court. Statute of the Court has multiple meanings for the development of international criminal law. It is particularly important because for the first time the provisions of general and special part of substantive criminal law may be found in one place in the international law document. Given that the jurisdiction of the International Criminal Court is of subsidiary character, and that the national judiciary has the advantage in the conduct of the proceedings for the crimes within jurisdiction of this court, only if there is any reason explicitly provided in the Rome Statute, the proceedings are conducted before the International Criminal Court.

This law regulates the procedures of the competent authorities in Bosnia and Herzegovina in implementing the Rome Statute, and issues of cooperation and assistance to the International Criminal Court. The law includes: general provisions, the criminal prosecution in Bosnia and Herzegovina, the legal consequences of the proceedings before the International Criminal Court, the cooperation with the International Criminal Court, detention, arrest and surrender, execution of judgments and other decisions of the International Criminal Court, the work of the Assembly of States Parties and other bodies of International Criminal Court and the transitional and final provisions.

Adoption of the Law on Implementation of the Rome Statute of the International Criminal Court and cooperation of BH with the International Criminal Court is aimed at achieving a balance between the requirements of criminal proceeding before a court established by the Rome Statute and the necessary restrictions in cooperation with the Court arising out of the sovereignty of BiH. This is the law enforcement of the Rome Statute that

have passed and all the other Member States of the Rome Statute. It is an important part in the inclusion of BiH into the world family of states seeking principles of justice of modern times, as well as an important factor in establishing the rule of law and implementation of international obligations. This law is important in the establishment of harmony, tolerance and peace among people. There is no real progress without real justice and peace among people.

Key words: *The International Criminal Court; The Rome Statute; Assembly of States Parties; Detention, arrest and surrender.*